

[Gudiksen.]

13 Kr. 50 Øre dog ikke afgørende for Mandens Eksistens; det er det derimod for de forsikrede, at de faar en forsvarlig og god Forsikring.

Jeg skal med disse Ord slutte mine Bemærkninger vedrørende Lovforslaget og udtale Haabet om, at det maa faa en grundig Gennemgang i Udvalget, saa vi kan naa til et saa godt Resultat, at vi kan sige, at vor Ulykkesforsikringslov ligger paa Højde med de andre sociale Foranstaltninger, vi har her i Landet.

Chr. Nielsen: I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der indledningsvis, at det foreliggende Lovforslag hovedsagelig tager Sigte paa at gennemføre en Regulering af Satserne og Indførelse af Pristalsregulering. I den førte Debat har det da ogsaa hovedsagelig været dette Tema, der har været behandlet, og jeg vil her gerne sige, at jeg er uenig med de forskellige Ordførere, hvad enten man har næret Tvivl om Berettigelsen af Forhøjelsen af Satserne, eller man har fastslaaet det gode, der er sket ved, at Satserne nu fik en Tak opefter og saaledes blev betydelig forbedret. Jeg tror, at de paagældende Ordførere her anlægger en helt forkert Vurdering af Spørgsmaalet om Dagpenge for ulykkesforsikrede. Det er min Opfattelse, at naar man skal se paa Realiteterne i denne Sag, er det ikke saadan, som Socialdemokratiets ærede Ordfører (H. P. Johansen) gjorde det, at man kan paapege, at der er sket en Stigning paa 40 pCt. gennem de senere Aar, og at dette maa være saare tilfredsstillende. For mig er Sagens Realitet denne: Hvorledes er Dagpengenes Størrelse i Forhold til de faktiske Leveomkostninger, og her maa man jo indrømme, at naar der i Dag kan opnaas mindre end 78 Kr. om Ugen, saa er det betydeligt under den Sum Penge, der nødvendigvis maa medgaa til at opretholde Livet. Jeg tror ogsaa, man maa anlægge den Vurdering over for Dagpengesatserne, at sideordnet med Udviklingen af Rationaliseringen og Arbejdstempoet er det nødvendigt, at vi indstiller os paa, at Arbejdspræstationerne i enhver Henseende, ikke alene naar der ydes Arbejde, men ogsaa naar man kommer til Skade under Arbejdet, indgaar som Produktionsomkostninger for den paagældende Virksomhed. Og det indebærer i sin Konsekvens, at vi maa naa frem til, at tilskadedkomne honoreres med fuld Dagløn.

Derfor er det foreliggende Lovforslag ikke tilfredsstillende for mig. Jeg finder, at den foreslaaede Forhøjelse paa 1 Kr. 11

Øre om Dagen ligger langt under det, man i Henhold til Leveomkostningernes Størrelse med Rimelighed kan forlange.

Det andet Spørgsmaal, der har været berørt, er 13 Ugers Bestemmelsen. Hertil vil jeg gerne bemærke, at mit Parti i 1946 og 1947 i Folketinget har stillet Ændringsforslag paa dette Omraade. I 1947 blev der i Folketinget afgivet en Udvalgsbetænkning, hvori man fastslog, at Udvalget indgaaende havde drøftet dette Spørgsmaal om 13 Ugers Bestemmelsen, men at man, efter at Ministeren havde givet Tilsagn om, at der ved den kommende Revision af Loven ogsaa skulde blive taget Stilling til en Løsning af dette Spørgsmaal, vedtog Loven i den foreliggende Skikkelse. Nu staar vi altsaa over for en Revision, som intet indeholder om 13 Ugers Bestemmelsen, og det finder jeg i høj Grad utilfredsstillende. Jeg synes ikke, man her kan nøjes med at henvise til, at det nedsatte Sygekasseudvalg beskæftiger sig med Dagpenge og Sygekasser. Jeg finder, at det er to Omraader, der er ganske uafhængige af hinanden, og hvis der skal være en Forbindelse mellem de to Ting, var der intet til Hinder for, at vi kunde rette ved den urimelige Bestemmelse, der i Dag findes i Ulykkesforsikringsloven, og saa senere, naar Spørgsmaalet kommer til at foreligge, tage Stilling til Sygekassernes Dagpenge.

Jeg har forstaaet, at der skal nedsættes et Udvalg til at beskæftige sig med dette Lovforslag, og jeg haaber, at det vil tage Stilling til de Spørgsmaal, jeg her har rejst: Dagpengenes Størrelse, hvor vi tilstræber at naa Princippet med fuld Daglønns Betaling i Tilfælde af Tilskadekomst, og endvidere en Ændring af den urimelige 13 Ugers Bestemmelse. Jeg vil gerne her pege paa, at jeg haaber, at Udvalget grundigt vil sætte sig ind i de Ønsker, der Gang paa Gang er fremsat paa de faglige Kongresser, og som sidst i September Maaned paa Arbejdsmandenes Kongres blev fremsat i følgende Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere, hvori man over for Lovgivningsmagten fremhæver

„at Ulykkesforsikringsloven ligeledes bliver gjort til Genstand for Revision, og at de i denne Lov nugældende Bestemmelser vedrørende Dagpengeydelse under Tilskadekomst ændres. Der maa ydes Dagpenge fra den Dag, Tilskadekomsten er sket, og Grundsatserne for Dagpengeydelse bør forhøjes til almindelig Dagfortjeneste, Maksimum for Ansættelse af Aarsindtægt, i Overensstemmelse med de faktiske Leveomkostninger og Arbejds-